

Mening, men spaa kan man jo nok, naar man kender Forholdene, og jeg vil da spaa, at denne Bestemmelse ikke vil gøre Sykke her.

Jeg tror hermed at have omtalt de væsentligste Bestemmelser af dem, som give Anledning til Betænkeligheder, og som der maa røres ved. I øvrigt har jo Folketinget været enig i Lovforslagets Principper, og vi ere altsaa ikke saa overmaade langt fra hinanden. Finansielt er der Ministeren og Folketinget $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. imellem, som jeg ikke finder, man kan gaa ned med i Særbanernes Indtægt, og enkelte andre Bestemmelser er der jo ogsaa, som kræve Forandringer, men jeg vil i øvrigt være i Stand til med ganske faa Ændringsforslag og med kortest muligt Varsel at bringe Lovven i en saadan Skikkelse, at den kan modtages af Regeringen. Hvorledes det høje Ting vil stille sig kan jeg jo ikke vide noget om, men jeg mener, at det er min Skyldighed at sige, at der ikke behøves store Forandringer for at gøre Lovforslaget acceptabelt for Regeringen.

Der er endnu et Hovedspørgsmaal, som jeg tilsidt maa omtale; der er den finansielle Nedgang, som Bestemmelserne ville medføre efter Regeringsforslaget. Jeg skal kun ganske kort omtale det. Naar man vedtager de ny Bestemmelser, vil man kunne gøre Regning paa at faa en Mindreindtægt af omtrent 1 Mill. Kr. Men derved vindes der meget betydelige Fordele, og jeg skal tilføje, at hvis man administrativt skulde have gennemført de samme Bestemmelser, er jeg ganske sikker paa, at man for Personbefordringens Vedkommende maatte komme til det samme. Jeg tør ikke sige det saa bestemt for Godsbefordringens Vedkommende, men jeg tror det dog ogsaa der. Jeg tror, at vore Erfaringer fra de senere Aar — vi køre jo til lave Takster og have bestandig nedsat dem og bestandig givet mere Rabat paa de lange Afstande — i høj Grad tale for, at det vil være et rigtigt Skridt, og at den Nedgang, som ganske vist øjeblikkelig kan ventes, vil indvindes og endog ogsaa ret snart indvindes. Mere tør jeg ikke sige nu, nogen sikker Kaution kan jeg jo ikke stille for Fremtiden, men jeg tror, at det vil være Stillingen efter Regeringsforslaget. Stillingen er forandret noget efter Folketingsforslaget, thi den halve Million, som man der yderligere har taget bort, gaar ikke ind igen ved den forøgede Frekvens. Det er altsaa Forstællingen, at med Hensyn til den Nedgang, som Regeringsforslaget medfører, er der godt Haab om at indvinde den igen, medens der for en Del ikke er det for den,

som Folketingsforslaget medfører. Som sagt, særlig mange differerende Bestemmelser er der ikke i Regeringsforslaget og Folketingsforslaget, og jeg tør nu afvente, hvorledes dette høje Ting vil stille sig til Lovforslaget.

Tolderlund: Det foreliggende Forslag er jo, som den højtærede Minister udtalte, ikke væsentlig uoverensstemmende med det af den høje Regering forelagte Forslag. Paa dette fremrykkede Tidspunkt af Samlingen er det overordentlig vanskeligt at gennemgaa det betydelige Materiale, som dette omfattende Lovforslag er ledsaget af, og som kræver at blive gennemgaaet, og jeg skal derfor indskrænke mig til at berøre enkelte Punkter, idet jeg bemærker, at jeg i Hovedsagen er enig i de Ændringer, som i det andet Ting ere stillede af det samlede Udvalg. Dog er der enkelte Ændringer, som jeg finder Anledning til at komme nærmere ind paa.

Jeg vil da først tale om, hvad der vedrører de 5 første Afnit, og der skal jeg kun komme ind paa de Ændringer, som jeg mener have nogen Betydning. Indtil § 14 er der egentlig slet ikke noget, som jeg har videre at bemærke til. — Til selve § 14 er der stillet to mindre væsentlige Ændringer, som jeg dog mener at maatte omtale. Det er for det første den Ændring, som er stillet under Nr. 13 i Ændringsforslagslisten i Folketingets Betænkning. Der er her vedtaget den Bestemmelse, at man kun behøver at fjerne Post-, Dampskibs- og Særbanemærker, men ikke andre Mærker. Dette finder jeg naturligt, da det forårsager den rejsende en urimelig Ulejlighed, om man ogsaa skulde fjerne de Adresser, der som oftest paatlæbes i Hotellerne paa Rejsejufferter. — Med Hensyn til Rejsegodset var der af et Mindretal stillet et Ændringsforslag om, at det sidste Stykke af § 14 skulde udgaa. Jeg finder, at det vilde være meget ønskeligt at faa denne Ændring gennemført her i Tinget. Det er, som bekendt, for Tiden, da Hundrejsebilletter og Tjortendagskort benyttes i saa overordentlig stor Maalestok, en meget stor Ulempe, at Rupeerne fyldes med alt for meget Rejsegods. Det er i Reglen saaledes, at naar blot 2 à 3 Passagerer ere komne ind i en Rupee, er den saaledes fyldt med Rejsegods, at det er overordentlig besværligt for de andre Passagerer at faa Plads til sig selv og deres Rejsegods. Og det er overordentlig vanskeligt, ja, saa at sige umuligt for Dogpersonalet at gøre noget i saa Henseende; de kunne jo nok paa en høflig Maade anmode Publikum om at fjerne noget